

РЕШЕНИЕ

№ 3586

гр. София, 27.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.04.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **2707** по описа за **2013** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба вх. № 7196 от 13.03.2013 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Ф. В. Д., срещу решение от 09.01.2013 г. постановено по н.а.х.д. № 15616 по описа за 2012 г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 101-ви състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23777 от 16.05.2012 г. издадено от началник отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на Ф. В. Д., на основание чл. 177, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 300,00 лв., за нарушение по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно – касационно основание от чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Излагат се доводи, че при постановяване на решението си, въззивният съд е приел, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, което се състои в това, че в съставения акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и наказателно постановление /НП/ липсва описание на нарушението и конкретно в какво се изразява описаното деяние. Твърди, че в така издадените АУАН и НП липсва

подробно описание на фактическата обстановка, при която е извършено нарушението. Няма описание на конкретно установените факти и обстоятелства, не е посочени конкретно в какво се изразява от фактическа страна изпълнителното деяние, с което е осъществен съставът на нарушението. Предвид изложеното се моли съдът да отмени решението на районния съд и потвърденото с него НП.

Касаторът – Ф. В. Д. – редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Депозирани са писмени бележки от адв. Д..

Ответникът – Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован не се явява и не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XII-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

В атакуваното решение въззивният съд е приел, че на 02.05.2012 г. около 16,20ч. в [населено място] по бул. Л. шосе с посока на движение по ул. Б. Д. към надлез Надежда жалбоподателят Д. управлявал л.а. Опел К. с ДК [рег.номер на МПС] . При направена проверка от служители на отдел „ПП” – СДВР св. А. Л. и Г. Т. установили, че водачът управлява МПС без СУМПС, след като е бил лишен от право да управлява МПС по административен ред. Св. Л. съставил на касатора акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23777/02.05.2012 г. за нарушение на чл. 150 ЗДвП, въз основа на който е издадено атакуваното наказателно постановление /НП/ №23777/16.05.2012 г. на основание чл. 177, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и му е наложено административно наказание глоба в размер на 300,00 лв.

Кредитирал е показанията на св. Л. като логични, последователни, непротиворечиви, кореспондиращи изцяло с останалите писмени доказателства по делото.

От своя страна, АУАН е издаден изцяло съгласно изискванията, посочени в чл. 42 от ЗАНН. Правилно въззивният съд е констатирал, че издаденото въз основа на него наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от материално компетентен орган (видно от представената Заповед № I-з-1687/ 02.07.2010 г. на МВР), не са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при издаденото въз основа на него НП. И в двата акта подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено деянието, представляващо административно нарушение – точно са посочени мястото, времето, начинът на извършване на нарушението, начинът на констатиране на същото.

Настоящата съдебна инстанция споделя констатацията на въззивния съд, че в АУАН като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 150 ЗДвП, а в НП - нормата на чл. 150а,

ал. 1 ЗДвП. Различието не е съществено до степен да води до незаконосъобразност на издаденото НП. Съгласно чл. 53, ал. 2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да се установява по безспорен начин извършването на нарушението и вината на нарушителя. В случая е безспорно установено с допустими и относими доказателства факта на нарушението, самоличността на нарушителя и вината му. Порокът в акта не води до невъзможност да се установи в какво се изразява нарушението, както и неговото извършване. Поради това и не е нарушено правото му на защита, тъй като касаторът е разбрал за извършването на какво нарушение е санкциониран.

Законодателят изрично е предвидил в чл.150а, ал.1 ЗДвП, че се задължават водачите при управление на моторно превозно средство да притежават свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от тях превозно средство. Правилно въззивната инстанция е приела, че видно от събраните доказателства безспорно се установява, че именно жалбоподателят Д. е извършил на посочената дата и място административно нарушение, а именно, че е управлявал л.а. Опел К. с ДК [рег.номер на МПС] по бул. Л. шосе с посока на движение по ул. Б. Д. към надлез Надежда без СУМПС, след като е бил лишен от право да управлява МПС по административен ред. Доказана е неговата вина по отношение на извършеното деяние. Налице са всички обективни и субективни елементи от състава на административното нарушение, посочени в чл. 6 от ЗАНН. Имайки предвид степента на обществената опасност на неговото деяние, формата на вината, както и смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, правилно въззивният съд е потвърдил наказателното постановление, с което се налага максималният размер на глобата, предвидена за този вид административни нарушения, а именно 300,00 лв.

Въззивният съд е събрал необходимите и относими за установяване на делото от фактическа страна доказателства. Въз основа на тях правилно е установил фактическата обстановка по настоящото дело.

В административно наказателното производство не е необходимо да бъде приобщавано като писмено доказателство издадената по реда на чл. 171, ал.4 от ЗДвП заповед, с която е наложена принудителна административна мярка, тъй като същата представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и нейното оспорване се разглежда по друг самостоятелен ред. Следователно не са налице твърденията от касатора допуснати съществени процесуални нарушения от районния съд.

По изложените съображения настоящият съдебен състав не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.01.2013 г. по НАХД № 15616/2012 г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.